

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5274-11-18 בודניק נ' הרצוג ואח'

לפני כבוד השופט אביים ברקאי

התובע:

סולומון בודניק

נגד

הנתבעים:

1. יצחק הרצוג
2. יוסי גריף
3. משטרת ישראל / משטרת השכונות
4. יניב קיוק
5. משטרת ישראל / מחוז ירושלים
6. יוסי אהרון

ב"כ הנתבעים 1-2: עו"ד ניצן פליטמן, הלשכה המשפטית של הכנסת
ב"כ הנתבעים 3-6: עו"ד וסים סיבאט, פרקליטות מחוז תל אביב - אזרחי

פסק דין

1. פתח דבר

1.1. לתיבת הדואר האלקטרוני של ראש האופוזיציה במדינת ישראל, חבר הכנסת יצחק הרצוג, הגיעה הודעת בלע והכפשות ובה בין היתר המילים הוא "מפלגה שמאלית פשיסטית", "ערבים נאצים", "חלאת האדמה". עוד הובאו אמירות המייחסות בגידה במדינת ישראל וטבח ישראלים ונוצרים וכן אמירה לפיה המקום המתאים לראש האופוזיציה הוא במקומו של אייכמן ו"להיות תלוי כמוהו". ההודעה נרשמה בשפה האנגלית. הציטוטים דלעיל הם בתרגום חופשי ואליהם נוספו אמירות נוספות – שיפורטו בסעיף 2.1 להלן. ההודעה נשלחה על ידי אדם בשם "סול בודניק", בדומה לשמו של התובע כאן – סולומון בודניק.

1.2. ראש האופוזיציה העביר את ההודעה לראש מטה האופוזיציה וזה העבירה למשמר הכנסת ולקצין הכנסת. משם הועברה ההודעה למשטרת ישראל. בעקבות כך פעלה משטרת ישראל כנגד התובע.

1.3. התביעה שלפני היא תביעתו של סולומון בודניק בסך של 600,000 ש"ח כנגד שישה: כנגדה ראש האופוזיציה, כנגד "קצין הכנסת" – יהיה זה אשר יהיה, כנגד תחנת השכונות של משטרת ישראל, וכן כנגד משטרת ישראל עצמה ושוטר וקצין משטרה שטיפלו בעניינו.

יש לסלק התביעה על הסף, הכל כפי שיפורט להלן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5274-11-18 בודניק נ' הרצוג ואח'

2. הודעת הדוא"ל והעובדות הרלוונטיות לפסק הדין

2.1. תחילת הפרשה היא בהודעת דוא"ל שנשלחה לכאורה על ידי Prof. Sol Budnik.

ההודעה נשלחה אל יו"ר האופוזיציה, חה"כ דאז יצחק הרצוג. ההודעה שנוסחה באנגלית התייחסה לדברים שנאמרו כלפי השר ליברמן וכללה, בין היתר, את הביטויים הבאים המובאים בתרגום חופשי (ההדגשות לא במקור):

"ההשמצות שלך כנגד השר ליברמן... מתאימות למפלגה השמאלית פשיסטית

שלך המכילה קאפו (Kapos) בעבור הערבים הנאצים כמו טיבי ואחרים שהם

לא אומה (people) אלא תת-אנוש צאצאי השטן אללה ומוחמד השטני.

חלאת אדמה (Scum of the earth) כמו שכמותך באמת שונא אומה (people)

ויהודים, בגד במדינת ישראל וטבח ישראלים יחד עם ידי הכלבים והחזירים

המוסלמים שנציגך הקרימינלים רבין, פרס, ביילין ואחרים הביאו חזרה

לישראל מסודן וחימשו אותם כדי להרוג ישראלים, אחרי היטלר-ערפאת

ואייכמן-אבו-מאזן שטבחו אלפים של ישראלים ונוצרים וגורשו מלבנון.

המקום לשמאליים יהודים פשיסטים כמוד (קומוניסט-פשיסטים מהקיבוצים

במילותיו של מנחם בגין) ושל נאצים ערבים הוא במושב של אייכמן בטריבוניל

הישראלי לעונש המוות שלך, להיות תלוי כמוהו

פרופ' סול בודניק"

2.2. לאחר שההודעה הועברה על ידי ראש האופוזיציה, פנה כאמור קצין הכנסת אל

משטרת ישראל וביניהם הנתבע 6 שהוא כעת רפ"ק במשטרה, הביא לידיעתו את

הודעת הדוא"ל במלואה וסיים בבקשה – "אודה לבדיקתך וטיפולך".

2.3. השלב הבא היה הגשת בקשה להוצאת צו חיפוש כנגד התובע, בקשה שנעתרה ע"י בית

המשפט. במועד החיפוש בביתו של התובע בהתאם לצו החיפוש השיפוטי נתפסו

ברשות התובע בין היתר מחשב וכן אקדח ותחמושת שהוחזקו ללא רישיון. בעקבות

כך הוגש כנגד התובע כתב אישום המייחס לו עבירות החזקת נשק ותחמושת לנשק

ללא רשות על פי דין בהתאם לסעיף 144(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2.4. התובע הורשע בדין. בתחילה הודה והורשע בהתאם להודאתו ואף נגזר דינו. התובע

ביקש לחזור בו מהודאתו ובקשה זו נדחתה על ידי כב' השופטת הדסה נאור.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5274-11-18 בודניק נ' הרצוג ואח'

התובע ערער על הכרעת הדין וגזר הדין שהתבססו על הודאתו וערעורו התקבל. מכאן שב הדיון לבית משפט השלום אל כב' השופט איתן קורנהאוזר אשר הרשיע את התובע ביום 25/5/19 בעבירות שיוחסו לו. הכרעת הדין של כב' השופט קורנהאוזר התייחסה בין היתר גם לטענות התובע ביחס להליך החיפוש בביתו של התובע. הליך בגינו עותר התובע לפיצוי כעת.

2.5. במסגרת התובענה טוען התובע כי "מדובר במסירת מסמך מזויף למשטרה ע"י הנתבעים 1,2 בעדות השקר ועבירת בידי ראיות מעצר ואישום שווא לפי סעיף 288 לחוק העונשין ע"י הנתבעות 3,5 מול התובע".

2.6. "יסודות העוולות של הנתבעים" – כלשון כתב התביעה

(א) ביחס לכל הנתבעים טען התובע כי: "מדובר בהפרת חובה חקוקה על ידי המזיקים כי הנתבעים הפרו חובה המוטלת עליהם בחיקוק והחיקוק החובה החקוקה נועדה נגד הנפגע התובע" (ההדגשות והנוסח מובא במקור). עוד נטען כי "הנזק לתובע הוא מהסוג אליו התכוון החיקוק – הנזק שהחובה החקוקה נועדה למנוע" וכן נטען – "נזק הנובע מהפרת חובה חקוקה – יש במקרה זה קשר סיבתי עובדתי ומשפטי בעניינה של התביעה".

(ב) עוד נטען כך – "נדגיש כי הנתבע 1 ידע שהוא לא קיבל שום אימייל איום מהתובע, אך הנתבע זה הגיש בזדון תלונה כוזבת בפרובוקציה שמאלנית קיצונית מול ציוני התובע". עוד הועלו טענות על כך שלנתבעים 2-6 אין ייפוי כח להגיש תלונה וכן אינם יכולים "להחליט על עבירות באימייל באנגלית... ללא תרגום לעברית...".

(ג) כנגד הנתבעים 3-6 נטען ש"פעלו בניגוד לסד"פ וחוק העונשין כי הן/הם השתמשו ללא סמכות עניינית בסעיף 288 לחוק העונשין [העלבת עובד ציבור – א.ב.] נגד התובע חף מפשע. אך בניגוד לתלונה ואישום שכנגד של התובע שהוא הגיש לנתבעת 3 מול הנתבעים 1,2 הנתבעת 3 התנגדה לחקור בניגוד עניינים שלה לטובת צדדים הנתבעים, אשר אכן חשודים בעבירות פליליות מול התובע" (הנוסח – במקור).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5274-11-18 בודניק נ' הרצוג ואח'

3. יש לסלק התביעה על הסף

3.1. יש לסלק התביעה כנגד הנתבעים 1 ו-2 וזאת בשל הנימוקים הבאים:

(א) נימוק ראשון לסילוק התובענה כנגד הנתבע 1 – חסינותו של ראש האופוזיציה

- ראש האופוזיציה הוא תפקיד מוגדר מכח סעיף 1 לחוק הכנסת, התשנ"ד – 1994. ראש האופוזיציה הוא חבר כנסת עליו חלים כללי החסינות שבסעיף 1(א) לחוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם, תשי"א-1951. סעיף 1(א) לחוק החסינות קובע כך:

”חבר הכנסת לא ישא באחריות פלילית או אזרחית, ויהיה חסין בפני כל פעולה משפטית, בשל הצבעה, או בשל הבעת דעה בעל פה או בכתב, או בשל מעשה שעשה – בכנסת או מחוצה לה – אם היו ההצבעה, הבעת הדעה או המעשה במילוי תפקידו, או למען מילוי תפקידו, כחבר הכנסת.”

- החסינות מכח החוק דבקה בחבר הכנסת גם לאחר שיחדל לכהן בתפקידו. לעניין זה ר' ספרה של ד"ר דפנה אבניאלי, דיני חסינות, הוצאת פרלשטיין-גינזור בע"מ, תשע"ד-2014, שם, בעמ' 489.

- לענייננו – חבר הכנסת הרצוג קיבל הודעת דוא"ל אשר מטעמיו העביר תוכנה הלאה עד אשר הגיע למשטרת ישראל. אין עוולה, במלוא הכבוד, בעצם הדיווח אודות הדוא"ל, אך מעבר לכך ולגופו של ענין נהנה הנתבע 1 ונהנה אף הציבור מכך שפעולותיו חסינות מאחריות פלילית או אזרחית. לא בכדי הוספתי שהציבור נהנה מהחסינות המוענקת לחברי כנסת, אלמלא אותה חסינות היתה נפגעת עבודת המחוקקים, נפגע חופש הפעולה ובענייננו – היה הנתבע 1 חושש לדווח אודות הודעת הדוא"ל שנוסחה מדבר בפני עצמו.

(ב) נימוק שני לסילוק התובענה כנגד הנתבע 2 - העדר זיהוי בכתב התביעה

התובע הגדיר את הנתבע 2 בתביעתו כ"קצין הכנסת". התובע לא ציין את שמו של הנתבע 2 ופרטי זיהוי מלאים וזאת כנדרש ע"פ הדין. משכך, לא ניתן לדון כנגדו בתובענה.

(ג) נימוק שלישי לסילוק התובענה, כנגד הנתבעים 1-2 – לא צוינו הוראות החוק

שהופרו בדרך של "הפרת חובה חקוקה"

- אין די בטענה לפיה נתבע הפר חובה חקוקה. על תובע להתכבד ולציין במפורש הוראת החוק שהופרה. כך גם קובע סעיף 74(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984, כי: "הועלתה בכתב טענות טענה של הפרת חובה חקוקה, צויין החיקוק אשר הפרתו מהווה עילה לתובענה".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5274-11-18 בודניק נ' הרצוג ואח'

- התובע לא פירט בכתב תביעתו את העילות המקימות את יסודות העוולה בגינם תובע את הנתבעים 1-2, אלא הסתפק במסגרת פירוט יסוד העוולה בטענות דוגמת "מדובר בהפרת חובה חקוקה על ידי המזיקים כי הנתבעים הפרו חובה המוטלת עליהם בחיקוק והחיקוק. החובה החקוקה נועדה נגד הנפגע התובע". גם אם נתייחס לאמירות כלליות שהובאו לרוב בכתב התביעה כנגד הנתבעים – הרי אין בכך כדי ליצוק תוכן לטענה שלא הושלמה. ובמילים פשוטות – התובע בגין הפרת חובה חקוקה חייב לנקוב בסעיף והוראת חוק ספציפית שהופרה ולהתייחס אליה. כך לא נעשה.

(ד) נימוק רביעי לסילוק התובענה כנגד הנתבעים 1-2 הגנה מכח סעיף 60 לפקודת

הנזיקין

- הודעת הדוא"ל הועברה לידיעת אנשי משטרת ישראל ככתבה וכלשונה, תוך הפניה לכך שנשלחה אל ראש האופוזיציה ובצירוף האמירה המינורית – "אודה לבדיקתך וטיפולך".

- סעיף 60 לפקודת הנזיקין קובע כי - **"לא תוגש תובענה נגד אדם על נגישה רק משום שמסר ידיעות לרשות מוסמכת שפתחה בהליכים"**. ממילא אין לנקוט בהליכים כנגד הנתבעים 1 ו-2 שהביאו להעברת ההודעה לידי משטרת ישראל. די בהוראת חוק זו כדי לסלק התביעה על הסף.

(ה) נימוק רביעי לסילוק התובענה כנגד הנתבעים 1 ו-2- אפילו נתייחס לתביעה

כתביעת לשון הרע, הרי אין מדובר בעוולה

- אפילו נתייחס לטענות בדבר העברת ההודעה לידי משטרת ישראל, הרי עדיין אין מדובר בעוולה. לעניין זה קובע סעיף 13(9) לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965 כי "לא ישמש עילה למשפט אזרחי" – **"פרסום שהמפרסם חייב לעשות על פי דין או על פי הוראה של רשות המוסמכת לכך כדין או שהוא רשאי לעשות על פי היתר של רשות כאמור"**. לעניין זה ברור כי הנתבעים 1 ו-2 רשאים היו להעביר ההודעה, כך שהגיעה בסופו של יום עד למשטרת ישראל. אין כל חובה בדין האוסרת על העברת ההודעה וממילא אין מקום לטעון שבעצם ההעברה יש משום "עילה למשפט אזרחי".

- למעלה מהנדרש ייאמר שאפילו היה מדובר בעוולה, הרי קמה ההגנה מכח סעיף 15(8) לחוק איסור לשון הרע, הקובעת כי קמה הגנה כאשר **"הפרסום היה בהגשת תלונה על הנפגע בענין שבו האדם שאליו הוגשה התלונה ממונה על הנפגע, מכוח דין או חוזה, או תלונה שהוגשה לרשות המוסמכת לקבל תלונות על הנפגע או לחקור בענין המשמש נושא התלונה; ואולם אין בהוראה זו כדי להקנות הגנה על פרסום אחר של התלונה, של דבר הגשתה או של תכנה"**.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5274-11-18 בודניק נ' הרצוג ואח'

3.2. יש לסלק התביעה כנגד הנתבעים 3 – 6 וזאת בשל הנימוקים הבאים:

(א) נימוק ראשון לסילוק התביעה כנגד הנתבעים 3 – 6 - לא צוינו הוראות החוק

שהופרו בדרך של "הפרת חובה חקוקה"

- הנימוקים שהובאו בסעיף 3.1(ג) ושהביאו לסילוק התובענה כנגד הנתבעים 2-ו1, נכונים גם לענין הנתבעים 3-6. גם ביחס לנתבעים 3-6 לא פורטה הוראת חוק ספציפית שהופרה ובגינה קמה עוולת "הפרת חובה חקוקה".
- התובע הפנה לסעיף 288 לחוק העונשין אשר עוסק בכלל בהעלבת עובד ציבור. התובע הפנה גם אל "סד"פ". כך. ללא הפניה להוראת חוק ספציפית בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 או בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ח - 1969 או בכלל. בשל אלה ובשל הנימוקים שהובאו בהרחבה בסעיף 3.1(ג) לעיל יש לסלק התביעה על הסף גם כנגד הנתבעים 3-6.

(ב) נימוק שני לסילוק התביעה כנגד הנתבעים 3-6 על הסף - שאלת הוצאת צו

החיפוש עלתה כבר בהליך הפלילי בו הורשע התובע

- חוקיותו של צו החיפוש נדון והוכרע זה מכבר. התובע טען בייחס לנתבעים 3-6 כי פעלו בניגוד לחוק סדר הדין הפלילי וחוק העונשין. התובע הפנה לכך כי צו החיפוש שהוצא כנגדו הוצא בחוסר סמכות.
- ככל שהצו הוצא כדין הרי שעל פניו וברגיל אין מקום לתובענה. אך יותר מכך שאלת צו החיפוש כבר עלתה במסגרת ההליך הפלילי בו הורשע התובע. במסגרת ההליך הפלילי יוחד פרק בייחס לצו החיפוש, וכך בהכרעת הדין של כב' השופט א' קורנהאוזר נשמעה הטענה לפיה הנאשם טען "כי צו החיפוש הוצא שלא כדין כי הוא לא נוכח בצו החיפוש". כאמור טענותיו של התובע לעניין זה נדונו לגופן והנושא הוכרע.
- התובע מנוע מלטעון טענות אלו הן לנוכח השתק הגנה. התובע מושתק מלהעלות טענת הגנה המרוקנת מתוכן את אשר נקבע במסגרת ההליך בבית המשפט הפלילי. לעניין זה ראה בהרחבה ע"א 4576/17 Air Via OOD נ' השטיח המעופף בע"מ (מיום 18.12.18).

(ג) נימוק שלישי לסילוק התביעה על הסף - כנגד הנתבעת 3 - קיימת זהות בין

הנתבעות 3 ו-5

- התובענה הוגשה כנגד תחנת השכונות, משטרת ישראל והן כנגד משטרת ישראל. המדובר בבעלי דין זהים משהתובענה הוגשה כנגד "משטרת ישראל".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5274-11-18 בודניק נ' הרצוג ואח'

4. הערות לפני סיום וסוף דבר

4.1. משקבעתי כי יש לסלק התביעה על הסף מהנימוקים שהובאו לעיל, ממילא אין צורך לדון בטענות נוספות שעלו על ידי הנתבעים.

4.2. ביחס להוצאות המשפט - בהינתן העובדה שהתביעה הוגשה על הסך של 600,000 ₪ אך גם תוך התייחסות לכך שזו נדחית בשלב מקדמי – אני מחייב את התובע בתשלום הסך של 6,000 ₪ לכל אחת מקבוצות הנתבעים וביחד – 12,000 ₪. כלומר – בחיוב הסך של 6,000 ₪ לנתבעים 1 ו-2 ובחיוב הסך של 6,000 ₪ נוספים לנתבעים 3 – 6.

לאור האמור לעיל התביעה נדחית. אני מחייב את התובע בתשלום הסך של 6,000 ₪ לנתבעים 1 ו-2 וכן בתשלום הסך של 6,000 ₪ לנתבעים 3-6. סכומים אלה יישאו הפרשי הצמדה ריבית וחוק ממועד פסק הדין ועד למועד התשלום בפועל.

ניתן היום, ג' שבט תש"פ, 29 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.

אביים ברקאי, שופט